

ЛІТЕРАТУРА

1. Лотоцька А.В., Пасічник О.Г. Організація дистанційного навчання в школі: методичні рекомендації. Смарт освіта. 2020. С. 42–44. URL: – https://nus.org.ua/wp-content/uploads/2020/06/GRYF_Metodychni_rekomendatsii-dystantsiy-na_osvita_razvoroty.pdf
2. Якубов, С.В. Персоналізоване навчання у загальноосвітній школі. Основні визначення та шлях до впровадження. *Директор школи*. 2016. № 9. С. 59–61.
3. Переяславська С.О. та Смагіна О.О. Гейміфікація як сучасний напрям вітчизняної освіти, OpenEdu, 2019. С. 250–260 URL: <https://openedu.kubg.edu.ua/journal/index.php/openedu/article/view/230#.XY2yN0YzaUk>
4. Arta, B. Multiple Studies: The Influence of Collaborative Learning Approach on Indonesian Secondary High School Students' English-Speaking Skill. *English Language Teaching Educational Journal*, 1(3), 2018. P. 149–160.

Прондюк Н.Р.

здобувач другого рівня вищої освіти,

Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка

КОНТРОЛЬ У НАВЧАННІ ІНОЗЕМНИХ МОВ У ЗАКЛАДАХ ФАХОВОЇ ПЕРЕДВИЩОЇ ОСВІТИ

Контроль у навчанні іноземних мов є важливим елементом освітнього процесу, оскільки він дозволяє не лише оцінити рівень засвоєння знань студентами, але й коригувати навчальні методики, адаптувати матеріали до їхніх потреб. Особливо це актуально в закладах фахової передвищої освіти, де студенти повинні не лише володіти мовою на базовому рівні, а й бути готовими до застосування іноземної мови в професійній діяльності.

Головною метою контролю є оцінка рівня мовної компетентності, що дозволяє визначити ступінь засвоєння матеріалу та ефективність навчання. Контроль у навчанні іноземних мов має не лише діагностичну функцію, а й виконує роль корекції навчального процесу, забезпечуючи його гнучкість і відповідність потребам студентів.

Згідно з думкою ряду науковців, контроль є важливим інструментом для визначення прогресу студентів, виявлення проблем, що виникають у процесі засвоєння матеріалу, а також для перевірки результативності використаних методів навчання. Педагоги, зокрема Д. Браун, трактують контроль як процес збору інформації, який дозволяє зрозуміти, наскільки успішно учні засвоїли вивчений матеріал [2, с. 4]. На думку Т. Полонської, контроль є важливою частиною управлінської діяльності, оскільки він дає змогу виявляти відхилення від запланованого навчального процесу та коригувати стратегії викладання для досягнення кращих результатів [1, с. 369]

З огляду на вищесказане, контроль можна розглядати як механізм, що допомагає не лише оцінити рівень знань студентів, але й вдосконалювати педагогічну практику, коригувати методи навчання і підтримувати високий

рівень якості освіти в цілому. Це дозволяє викладачам отримувати важливу інформацію для прийняття обґрунтованих управлінських рішень щодо подальшого розвитку навчального процесу.

Контроль у процесі навчання іноземних мов є ключовим інструментом для відстеження прогресу студентів та адаптації навчальних методів. Він забезпечує системність у засвоєнні знань, формуванні навичок та умінь, а також допомагає викладачам ухвалювати обґрунтовані рішення щодо змісту та методів викладання. Контроль може включати різні форми, такі як діагностичний, поточний і підсумковий, та має відповідати критеріям валідності, надійності, практичності й автентичності, щоб відображати реальні потреби комунікативної компетентності студентів і готувати їх до використання мови в реальних життєвих ситуаціях [2, с. 6].

П. Націон виокремлює кілька основних типів контролю, що використовуються в процесі вивчення іноземних мов: діагностичний контроль, поточний контроль і підсумковий контроль. Кожен із цих видів контролю має свої цілі, методи проведення та специфіку, що сприяє досягненню оптимальних результатів у навчанні [5, с. 58].

Додаткові методи контролю, як-от самоконтроль і взаємоконтроль, сприяють розвитку відповідальності студентів за власний навчальний процес і формуванню навичок самооцінювання. Студенти можуть обмінюватися своїми роботами для взаємоперевірки або вести портфоліо, де фіксують свій прогрес і досягнення.

Альтернативні методи контролю також дедалі більше використовуються в сучасній методиці викладання [5, с. 63]. Так, науковці виокремлюють такі методи контролю, як портфоліо, проєктну роботу. Портфоліо надає можливість студентам демонструвати свої досягнення у динаміці, а проєктна робота дозволяє застосовувати іноземну мову в реальних ситуаціях, розвиваючи навички критичного мислення й співпраці.

Тестування є одним із традиційних засобів контролю знань, яке дозволяє як студентам, так і викладачам оцінити ступінь засвоєння матеріалу. Тести допомагають виявити слабкі та сильні сторони процесу навчання. Оксфордський словник визначає тест як процес перевірки знань або здібностей людини шляхом відповідей на питання [6].

Також розрізняють кілька типів мовних тестів, орієнтованих на оцінювання як окремих компонентів мовних знань (граматики, лексики), так і рецептивного розуміння (аудіювання, читання). Мовні тести на основі результативності передбачають оцінювання мовних навичок у комунікативних контекстах [5, с. 64].

Контроль знань і вмінь студентів на заняттях з іноземної мови базується на кількох ключових принципах, які забезпечують ефективність та об'єктивність оцінювання. Серед ключових принципів виокремлюємо валідність, надійність, об'єктивність, прозорість, систематичність та зв'язок із навчанням [2, с. 5].

Крім цих принципів, важливо враховувати зручність проведення оцінювання, його різноманітність та автентичність, а також забезпечувати зворотній зв'язок. Кожен із принципів спрямований на досягнення об'єктивного,

справедливого та зрозумілого оцінювання, що дозволяє як викладачам, так і студентам покращувати процес навчання і зосереджуватись на розвитку мовних компетентностей.

Принцип валідності означає, що інструменти оцінювання повинні бути спрямовані на перевірку тих знань та вмінь, які дійсно необхідні для успішного засвоєння іноземної мови. Оцінювання не повинно бути формальним або вузьким, а повинно охоплювати всі аспекти мовної діяльності: розуміння, говоріння, читання та письмо. Крім того, важливою умовою є надійність оцінювання, тобто здатність отримати однакові результати при різних умовах і у різних студентів.

Прозорість та систематичність є іншими важливими принципами ефективного контролю. Студенти повинні чітко розуміти, за якими критеріями їх оцінюють, і як їхні результати впливають на загальний процес навчання. Систематичність оцінювання забезпечує стабільність і передбачуваність, що дозволяє студентам оцінювати свій прогрес і вчасно коригувати свої помилки.

Зворотній зв'язок є не менш важливим елементом у процесі контролю. Він дозволяє не тільки оцінити рівень знань, але й мотивувати студентів до подальшого вдосконалення. Регулярний і конструктивний зворотній зв'язок дає можливість студентам зрозуміти свої слабкі сторони та отримати рекомендації щодо покращення результатів [2, с. 21].

Різноманітність форм контролю, таких як тести, усні відповіді, письмові роботи, проекти та рольова гра, дозволяє максимально об'єктивно оцінити рівень володіння мовою. Крім того, автентичність завдань і матеріалів, які використовуються для оцінювання, наближає навчання до реальних ситуацій, що дає студентам змогу застосовувати отримані знання на практиці [3, с. 109].

Очевидно, що, ефективний контроль знань та вмінь студентів у вивченні іноземної мови в закладах фахової передвищої освіти ґрунтується на комплексному підході, який охоплює всі аспекти процесу навчання. Це дозволяє забезпечити високий рівень підготовки майбутніх фахівців, готових до реальних професійних викликів, і сприяє розвитку не тільки мовних компетентностей, але й критичного мислення, комунікативних навичок та здатності до самостійної роботи.

У підсумку, контроль знань і вмінь студентів на заняттях з іноземної мови є важливим елементом процесу навчання в закладах фахової передвищої освіти. Він має бути комплексним, об'єктивним і справедливим, забезпечуючи можливість студентам не лише продемонструвати свої знання, а й отримати конструктивний зворотній зв'язок для подальшого розвитку. Різноманітні методи контролю та оцінювання знань сприяють якісному навчанню, надаючи як студентам, так і викладачам можливості для корекції власної роботи й досягнення освітніх цілей.

ЛІТЕРАТУРА

1. Полонська Т. Особливості контролю навчальних досягнень учнів початкової школи з іноземних мов на засадах компетентнісного підходу. *Збірник наукових праць*. 2019. № 26. С. 369–374.

2. Brown H. D. Language Assessment: Principles and Classroom Practices. New York : Pearson Education, 2004. 324 p.
3. Grabe W., Stoller F. L. Teaching and Researching Reading. Harlow: Pearson Education. 2002. 291 p.
4. Jang E. E., Wagner M., Park G. Mixed Methods Research in Language Testing and Assessment. Annual Review of Applied Linguistics. 2014.
5. McNamara T. Language Testing. Oxford: : Oxford University Press, 2000. 140 p.
6. Oxford English Dictionary / ed. by J. Simpson, E. Weiner. 2nd ed. Clarendon Press, 1989.

Парок К.В.

*здобувач другого рівня вищої освіти,
Тернопільський національний педагогічний університет імені Володимира Гнатюка*

THE USE OF RHYMES AND SONGS IN DEVELOPING FOREIGN LANGUAGE PHONETIC COMPETENCE OF JUNIOR STUDENTS

Mastering oral speech and reading aloud is generally impossible without stable auditory, pronunciation, rhythmic and intonation skills. That is why developing students' phonetic competence is one of the basic features in teaching a foreign language. Phonetic competence is an important step both in the practical mastery of the pronunciation mechanism and pronunciation rate and in the development of speaking skills. Therefore, it is important to develop phonetic skills at the primary school age in particular, since it is at this age that the student's speech and pronunciation start to develop.

The goal of the article is the theoretical analysis of factors of developing articulatory phonetic competence at the initial stage of studying EFL as well as sharing some practical experience of using songs, poems and riddles in the classroom of elementary school.

Modern methodology of teaching EFL defines phonetic competence as “... the ability of an individual to correctly articulate and intonate their utterances and understand the speech of others, which is based on a complex and dynamic interaction of relevant skills, knowledge and phonetic awareness” [4, p. 110].

At the initial stage of training, it is necessary to lay the foundation for good pronunciation, which involves correct intonation, observance of pauses, knowledge of the peculiarities of the stress of words in a sentence, as well as correct articulation. This is necessary for the normal functioning of the oral speech of students.

In teaching EFL, the essence of developing the phonetic skills consists in training sounds, sound combinations, intonation patterns and units of speech, different communicative types of sentences and a coherent text [11, p. 16].

In a non-native environment, it is problematic to achieve a completely correct pronunciation identical to the speech of a native speaker. For this reason, the goal is to achieve comparatively correct pronunciation in learners.

S. Nikolayeva gives the definition of approximate pronunciation “...as a pronunciation in which, as in literary pronunciation, there are no phonological errors,